

III Kl.	Nuværende Takst.				Kommissionsflertallets Forslag.			
	1 Md.	3 Mdr.	6 Mdr.	12 Mdr.	1 Md.	3 Mdr.	6 Mdr.	12 Mdr.
	Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Kjøbenhavn—Hellerup	4. 50	9	15. 75	27	6	18	36	72
Do. —Charlottenlund	6. »	12	21. »	36	8	24	48	96
Do. —Klampenborg	7. 50	15	26. 25	45	10	30	60	120
Do. —Lyngby	7. 50	15	26. 25	45	12	36	72	144
Do. —Holte el. Skodsborg	9. »	18	31. 50	54	16	48	96	192
Do. —Roskilde	13. 50	27	47. 25	81	30	90	180	360
Do. —Helsingør (ad Kystbanen)	16. 50	33	57. 75	99	44	132	264	528
Do. —Holbæk	21. »	42	73. 50	126	66	198	396	792
Aarhus—Brabrand	4. 50	9	15. 75	27	6	18	36	72
Do. —Mundelstrup	9. »	18	31. 50	54	14	42	84	168
Do. —Hinnerup	12. »	24	42. »	72	24	72	144	288
Do. —Hadsten	15. »	30	52. 50	90	34	102	204	408

Tilsvarende Takster til de af Kommissionsflertallet foreslaaede kendes intetsteds, og der findes næppe nogen Jærnbanebestyrelse, der vilde finde det rigtigt at indføre dem. Hvor lidet rimelige disse Takster ere, vil bedst ses af nogle Eksempler. Prisen for et Aarskort mellem Kjøbenhavn og Holbæk bliver saaledes betydelig større end for et Aarskort mellem samtlige Stationer. De schweiziske Baner tilbyde Generalabonnement (Kørsel efter Behag paa ca. 3,600 km Jærnbane) i et helt Aar for 216 Kr., et Kort til Rejse i 6 Maaneder mellem Aarhus og Hadsten vilde efter Kommissionsflertallets Forslag koste omtrent lige saa meget, nemlig 204 Kr.

Den foreslaaede Nedsættelse for Maanedskort er utvivlsomt for ringe, og Kommissionsflertallet ser ganske bort fra, at en Person, der løser Kort til en længere Strækning og for et længere Tidsrum, som Regel langt fra benytter Kortet daglig. I øvrigt kan man henvise til de af to Mindretal i Kommissionen om dette Spørgsmaal fremsatte Bemærkninger (se Betænkn. S. 159, 4. og 160, 5.), og man mener at kunne slutte sig til Tanken om, at Taksterne for de her omhandlede Kort forhøjes gennemsnitlig med mindst 25 pCt.

I Betragtning af det ønskelige i, at Rigsdagen faar Lejlighed til at give sin Opfattelse med Hensyn til Fastsættelsen af Prisen for Abonnementskort et bestemt Udtryk, er det fundet rettest at optage de herhenhørende Bestemmelser i Lovforslaget, endskønt Kommissionen nærmest

forudsætter, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal ligesom hidtil skal være overladt til Administrationen.

Til § 1 Nr. 7.

Efter den nugældende Ordning (jfr. Takstlovens § 65) tilkommer det udelukkende Ministeren for offentlige Arbejder at fastsætte Reglerne for Fribefordringen. Kommissionen har derimod under Henvi-ning til, at denne i Tidens Løb har antaget for store Dimensioner, og at der er Anledning til at begrænse den, foreslaaet § 65 erstattet med en ny Paragraf, indeholdende dels udtømmende og detaljerede Regler for, hvem der skal have Ret til Fribefordring paa Statsbanerne i fuldt eller begrænset Omfang, dels Bestemmelser gaaende ud paa, at de fornødne Midler til Rejser i filantropiske Øjemed, til almen-nyttige Møder o. desl. bevilges ved Finansloven, og at offentlige Institutioner, der ville yde Personer, der høre under dem, fri Rejse paa Banerne, maa for disse erlægge sædvanlig Betaling.

Medens Ministeriet er enig med Kommissionen i, at det er paa sin Plads, at Kongen og Kongehusets Medlemmer, Ministrene samt Rigsdagens Medlemmer faa en lovhjemlet Ret til Fribefordring, maa man finde det lidet heldigt, om Tilstaaelse af Fribefordring helt blev und- dragen Administrationens Raadighed. Ligeledes maa det fremhæves, at Kommissionen i sin Bestræbelse for at begrænse Fribefor- dringen til det mindst mulige gør en ikke